

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **Za zdravý ráječek, o.s.**, se sídlem Zábřeh, Říční 1, v řízení zastoupeného Mgr. Ludkem Šikolou, advokátem se sídlem Brno, Dvořákova 13, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje** se sídlem Olomouc, Jeremenkova 40a, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4.5.2010 č.j. KUOK/7742/2010, ve věci umístění stavby,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 4.5.2010 č.j. KUOK/7742/2010 se pro vady řízení **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 10.640,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Ludka Šikoly, advokáta se sídlem Brno, Dvořákova 13.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo jako nepřipustné zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Zábřeh ze dne 8.9.2009 sp. zn. Žák 147/2009, jímž byla umístěna stavba „*Průmyslová zóna Leštinská – Zábřeh*“.

Namítá, že:

- 1) byl účastníkem správního řízení, když je-li jeho hlavním cílem ochrana životního prostředí a zdravých životních podmínek, nelze uzavřít (jak učinil žalovaný), že by jeho hlavním cílem nebyla ochrana přírody a krajiny. Ochrana životního prostředí a zdravých životních podmínek je širším pojmem, který v sobě m.j. zahrnuje i ochranu přírody a krajiny. Žalovaný navíc řádně své rozhodnutí neodůvodnil, když neuvedl své úvahy, na základě nichž dospěl k závěru, že podle stanov žalobce není jeho základním cílem ochrana přírody a krajiny;
- 2) záměr nebyl hodnocen postupem EIA podle zák. č. 100/2001 Sb.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. K žalobnímu bodu 1) uvádí, že „*přispívání k ochraně životního prostředí a zdravých životních podmínek*“ nepovažuje za pojem nadřazený nebo podřazený pojmu ochrana přírody a krajiny, dále se vyjadřuje jen k žalobnímu bodu 2).

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Nejprve však krajský soud zdůrazňuje, že se nemohl zabývat žalobním bodem 2). Odvolání žalobce bylo již podle výroku napadeného rozhodnutí zamítnuto jako nepřipustné podle § 92 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, tzn. pro nedostatek účastenství ve věci. Napadený výrok tak není vystavěn na úvaze žalovaného, která by spočívala ve vyhodnocení odvolací námitky, že ve věci bylo nutné posouzení EIA.

Žalobní bod 1) je však zcela důvodný.

K otázce účastenství žalobce lze v napadeném rozhodnutí vysledovat toliko tento text: „*Naproti tomu Občanskému sdružení Za zdravý Ráječek o.s. postavení účastníka řízení nepřísluší. V daném případě sice Stavební úřad MěÚ Zábřeh, coby správní orgán prvního stupně s občanským sdružením jednal jako s účastníkem řízení, což však neznamená, že mu takové postavení skutečně náleželo. Podle ust. § 70 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, občanské sdružení nebo jeho organizační jednotka, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny (dále jen „občanské sdružení“)* je oprávněno, pokud má právní subjektivitu, požadovat u příslušných orgánů státní správy, aby bylo předem informováno o všech zamýšlených zásazích a zahajovaných správních řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona. Jsou-li splněny tyto podmínky, náleží pak občanskému sdružení postavení účastníka územního řízení v souladu s ust. § 85 odst. 1 písm. c) stavebního zákona. Základním cílem občanského sdružení Za zdravý Ráječek však

podle stanov, přiložených k podání ze dne 17.4.2009, není ochrana přírody a krajiny. Z tohoto důvodu se toto občanské sdružení nemůže stát účastníkem územního řízení ani v případě, kdy by došlo k dotčení zájmů ochrany přírody a krajiny chráněné podle zákona č. 114/1992 Sb.“

Z citovaného textu tak jedinou relevantní pasáž obsahující úvahy žalovaného o tom, zda je hlavním cílem žalobce ochrana přírody a krajiny představují slova „*podle stanov, přiložených k podání ze dne 17.4.2009*“.

Jaký text stanov vzal vůbec žalovaný za relevantní, co ho z něj vedlo k závěru, že hlavním cílem žalobce jsou zájmy jiné než ochrana přírody a krajiny, a jakými úvahami se přitom řídil, již z napadeného rozhodnutí nikterak seznat nelze.

Krajský soud proto napadené rozhodnutí pro jeho nepřezkoumatelnost podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. zrušil a věc podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Pro úplnost krajský soud dodává, že podle ustálené právní teorie i praxe představuje ochrana přírody a krajiny jednu ze složek (podmnožin) ochrany životního prostředí, kdy dalšími složkami ochrany životního prostředí jsou zejm. ochrana ovzduší a ozónové vrstvy, ochrana vod, ochrana půdy, ochrana lesa, ochrana rostlinstva a živočišstva, ochrana před zdroji ohrožení životního prostředí aj. (srov. např. Damohorský, M. a kol.: Právo životního prostředí, 2. vyd., C.H.Beck Praha 2007, str. 243 a násl.). Krajský soud proto nemůže aprobovat ani úvahu žalovaného (vyslovenou až ve vyjádření k žalobě), že by přispívání k ochraně životního prostředí v sobě neobsahovalo ochranu přírody a krajiny.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z procesního úspěchu žalobce ve věci, kdy žalobci tak dle § 60 odst. 1 s.ř.s. vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

a)	zaplacený soudní poplatek		2.000,- Kč
b)	náklady právního zastoupení:		
α)	odměna advokáta ve výši 2.100,- Kč bez DPH / úkon, při poskytnutí těchto úkonů právní služby: 1) příprava a převzetí věci 2) sepis žaloby 3) sepis vyjádření z 25.10.2010	§ 7 bod 5, § 9 odst. 3 písm. f) vyhl. č. 177/1996 Sb.	6.300,- Kč
β)	paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300,- Kč bez DPH / / úkon při poskytnutí úkonů právní služby uvedených pod písm. α)	§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.	900,- Kč
γ)	DPH 20% z částek uvedených pod písm. α) - β)	§ 57 odst. 2 s.ř.s.	1.440,- Kč
Celkem			10.640,- Kč

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení shora uvedenou částku, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen o.s.ř.) k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s.,

§ 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 23. dubna 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu